

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 26 ສິງຫາ 2018 (8-26-2018)

ການສັອສເລີນ

ໃນການສເລີນສອງ ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານມີສ່ວນຮ່ວມນຳທີ່ບໍ່ສາມາດລືມໄດ້?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າແມ່ນລວມທັງການສເລີນສອງວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ກ່ອນເກືອບຮອດວັນຄົນພຣະຊົນ, ນັກຂ່າວໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄຳຖາມທີ່ງ່າຍໆວ່າ: “ເຈົ້າເລົ່າເຣື່ອງເກົ່າທຸກໆປີແລະເຮັດໃຫ້ມັນໃໝ່ສົດໄດ້ຢ່າງໃດ?” ນັກຂ່າວຍິ່ງຜູ້ນີ້ຕ້ອງການຢາກຈະຮູ້ວ່າໂບດພວກເຮົາສເລີນສອງວັນຄົນພຣະຊົນທຸກໆປີໂດຍບໍ່ເປັນອັນເກົ່າແລະຍັງບໍ່ເບື້ອອີກ ສຳລັບຄົນທາງນອກນັ້ນກໍແມ່ນຄຳຖາມທີ່ສົມຄວນ. ທົ່ວທຸກມຸມໂລກນີ້ພວກຄຣິສຕຽນກໍຄຳນຶງເຖິງຄວາມບາບຕ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າແລະຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູທຸກໆປີ ໃນວັນຂອງພຣະເຈົ້າຄືໃນວັນສຸກ. ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນວັນອາທິດເຂົາເຈົ້າກໍສເລີນສອງການຄົນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະຄຣິດ. ຊຶ່ງແມ່ນເຣື່ອງດຽວກັນແຕ່ລະປີຕໍ່ໆກັນມາ: ພຣະເຢຊູໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາແລະໄດ້ຄົນພຣະຊົນມາອີກເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຊີວິດທີ່ມີຊັບຊະນະ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ນາງ. “ທຸກໆປີຂ້າພະເຈົ້າແລະພັລຍາໄດ້ສລອງວັນເກີດຂອງລູກໆຂອງພວກເຮົາ. ມັນກໍແມ່ນເຣື່ອງເກົ່ານັ້ນແຫຼະ, ສລອງກັນທຸກໆປີ, ໃນວັນເກົ່ານັ້ນແຫຼະ. ການສລອງວັນເກີດຂອງລູກໆຂອງພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເປັນອັນເກົ່າ. ພວກເຮົາກໍຕັ້ງໃຈລໍໃຫ້ຮອດວັນນັ້ນ. ຊຶ່ງກໍຄືກັນກັບວັນຄົນພຣະຊົນ. ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເມື່ອຍລ້າໃນການແບ່ງປັນເຣື່ອງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ໄປຕລອດກາລະນານ.”

ໃນພຣະທັມເນເຫມີຢາພວກປະຊາຊົນໄດ້ຍ້າຍເຂົ້າສູ່ກາລະເວລາຂອງການນະມັສການແລະການສເລີນສອງ. ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍເປັນຂອງເກົ່າໃນການສລອງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ພຣະຄັມພິກາວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1 ແລະ 2)

ການສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. ເນເຫມີຢາ 8:9-12

9. ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນຂໍ້ພຣະທັມນັ້ນ ພວກເຂົາຮູ້ສຶກຕົ້ນຕັ້ນໃຈ ແລະຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ ແລ້ວເນເຫມີຢາ, ເອັຊຣາ, ແລະຊາວເລວີຜູ້ອະທິບາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ວັນນີ້ ເປັນວັນບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ພວກທ່ານບໍ່ຕ້ອງຮ້ອງໄຫ້ຄຳຄວນ. 10. ດຽວນີ້ ໃຫ້ພວກທ່ານພາກັນກັບເມືອກິນເຂົ້າສາ ຈົ່ງແບ່ງປັນອາຫານ ແລະນ້ຳອະຈຸ່ນໃຫ້ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຽງພໍ ວັນນີ້ ເປັນວັນບໍລິສຸດສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສະນັ້ນ ບໍ່ຕ້ອງໂສກເສົ້າ ຄວາມຊື່ນບານ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານນັ້ນ ຈະທຳໃຫ້ພວກທ່ານມີເຫື່ອແຮງຂຶ້ນ”. 11. ພວກເລວີໄດ້ຍ່າງໄປມາຖ້າມກາງປະຊາຊົນ ແລະທຳໃຫ້ເຂົາງຽບໂດຍເວົ້າວ່າ, “ພາກັນມິດ ແລະຢ່າໄດ້ໂສກເສົ້າ ເພາະວ່າວັນນີ້ເປັນວັນບໍລິສຸດ. 12. ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນຈຶ່ງກັບເມືອບ້ານແລ້ວກິນເຂົ້າດື່ມນ້ຳຢ່າງມ່ວນຊື່ນ ພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ເຂົາມີໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ເພາະວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃຈຕາມທີ່ໄດ້ຟັງທ່ານອ່ານນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າມັກເບິ່ງໂທຣະທັດກ່ຽວກັບລາຍການແຜນການສ້າງສາຂຶ້ນໃໝ່. ຂ້າພະເຈົ້າອອນຊອນນຳລາຍການທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນນັກສ້ອມແປງຣິດລະດັບຍອດຢູ່ແລະພົ້ນສິຣິດກຳລັງເຮັດຕາມຂັ້ນຕອນຂອງການສ້າງຣິດສມັຍເກົ່າແກ່ໃຫ້ກາຍເປັນຣິດທີ່ມີຄຸນນະພາບສາມາດອອກສະແດງໜ້າຮ້ານ ຫຼືນາຍຊ່າງທີ່ຊຳນານທີ່ສ້າງຂຶ້ນສ່ວນນຶ່ງຂອງເຄື່ອງປະດັບຂອງປັດສາດຂຶ້ນໃໝ່. ແຕ່ວ່າລາຍການເຫຼົ່ານັ້ນຫຼອກລໍ່ໃຫ້ຫຼົງເພາະວ່າພວກເຂົາໄດ້ເອົາຂັ້ນຕອນທີ່ຍາວນານແລະຫຍຸ້ງຍາກຫຍໍ້ເຂົ້າມາໃຫ້ໄດ້ສາມສິບນາທີຫຼືຊົ່ວໂມງນຶ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດນັ່ງຢູ່ຕັ້ງສະໂລ່ງແລະເບິ່ງທຸກສິ່ງປະກອບເຂົ້າກັນຢ່າງວ່ອງໄວ.

ການສ້າງກຳແພງກຸງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ເວລາ, ແລະການສ້າງພວກປະຊາຊົນຂຶ້ນໃໝ່ກໍໃຊ້ເວລາເຊັ່ນດຽວກັນ. ການເຕີບໃຫຍ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານແລະການເປັນສາວິກບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຮີບເຮັງໄດ້ ເພາະແມ່ນວຽກການຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງມາຈາກເບື້ອງເທິງ, ແລະໄດ້ເປັນໄປຕາມກາລະເວລາຂອງພຣະອົງ.

ການສ້າງສາຂຶ້ນໃໝ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສຳລັບຊາວຍິວຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ການອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນພວກປະຊາຊົນແລະໄດ້ຮູ້ສຶກເຖິງນຳໜັກແຫ່ງຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ພຣະຄັມພິໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພວກເຮົາຈິດຈໍ່ໃສ່ພຣະເຈົ້າອົງຊົງບໍ່ຮູ້ສຸດ, ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃນພຣະຄັມພິ, ພວກເຮົາສຳນຶກໄດ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ບໍ່ຮູ້ສຸດ. ພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນຮູ້ສຶກໄດ້ທັງສອງຢ່າງ ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນກະທຳແຕ່ໄດ້ກະທຳໄປນັ້ນແມ່ນຄວາມຜິດບາບ ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ສິ່ງນັ້ນກໍແມ່ນຄວາມຜິດບາບແຫ່ງການລະເວັ້ນ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນຈຸດສິນໃຈຂອງທ່ານໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້? ຄວາມຜິດບາບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ຄວາມ “ຜິດພາດ” ເທົ່ານັ້ນ. ການລ້ຽວຜິດທາງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຊັກຊ້າຕໍ່ການນັດໝາຍແມ່ນຄວາມຜິດພາດ. ແຕ່ວ່າຄວາມຜິດບາບແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດຕໍ່ສູ້ກັບແຜນການແລະຄຸນສົມບັດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ນັ້ນ. ຄວາມຜິດບາບແມ່ນເຫັນຈາກການກະທຳຕ່າງໆແລະກິຣິຍາຕ່າງໆທີ່ເອົາຕົວພວກເຮົາໄປກ່ອນໜ້າພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄັມພິໄດ້ບັນລະຍາຍຄວາມຜິດບາບເໝືອນກັບຈຸດເປື້ອນເປີະທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດລ້າງມັນອອກໄດ້ (ເບິ່ງ ເຢເຣມີຢາ 2:22); ເພາະຄວາມບາບຜິດຂອງຂ້າພຣະອົງຖ້ວມທົວ ມັນໜັກເໝືອນພາຣະ ຊຶ່ງໜັກເຫຼືອກຳລັງຂ້າພຣະອົງ (ເບິ່ງ ເພງສັຣເສີນ 38:4); ແລະໜີ້ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 6:12) ທີ່ປະໄວໃຫ້ພວກເຮົາຕິດໜີ້ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈົນພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈ່າຍໄດ້. ຢ່າງສຸດທ້າຍ, ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາແມ່ນການທໍຣະຍົດອັນຕລອດໄປເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ຮູ້ສຸດ.

“ປະຊາຊົນທຸກຄົນກໍຮ້ອງໂທຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງກິດບັນຍັດ.” ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າກະຕຸ້ນສ່ວນລວມໃຫ້ສຳນຶກວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ. ໃນການຖິ້ມໃນເກົາຮັບເອົາໃຈໃໝ່, ພວກປະຊາຊົນກໍໄດ້ເລີ່ມທັນໜີຈາກຄວາມຜິດບາບແລະກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກຽດຊັງສະເພາະແຕ່ຜົນທີ່ຕາມມາຕ່າງໆຈາກການເຮັດບາບຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແຕ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກຽດຊັງຄວາມບາບເຫຼົ່ານັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະປ່ອຍໃຫ້ຊາວຍິວເກືອກກົວຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ. ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງກໍເປັນຫຼັກຖານໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້. ພວກປະຊາຊົນຕ້ອງການທີ່ຈະສະແດງຄວາມເສັງໃຈຕໍ່ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະປ່ອຍພວກເຂົາເຈົ້າໄວ້ທີ່ນັ້ນ. ພຣະອົງໄດ້ຍົກໂທດແລະໄດ້ສ້າງເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນໃໝ່.

ພວກເຮົາຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າ? ທ່ານເນເຫມີຢາ, ທ່ານເອັຊຣາ, ແລະຄົນເຜົ່າເລວີໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ປະຊາຊົນໃຫ້ເຮັດສອງຢ່າງດັ່ງນີ້: ຢຸດເຊົາໃນການຮ້ອງໂທ. ເລີ່ມຕົ້ນໃນການສເລີມສລອງ. ສັນຕິສຸກຂອງພຣະເຈົ້າຜ່ອນຄາຍຄວາມກະວົນກະວາຍແຫ່ງຄວາມຜິດບາບຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນກຳລັງຂອງພວກເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ?

ອັນນັ້ນເປັນເຫດຂອງການສເລີມສລອງ! ຊາວຍິວໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ສເລີມສລອງກັນໃນມື້ນັ້ນ. ພວກປະຊາຊົນໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງແຮງກະຕຸ້ນໂດຍການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສເລີມສລອງ, ແລະການສເລີມສລອງຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ບັນລະຍາຍ

ໄວ້ວ່າ “ຍິ່ງໃຫຍ່ສຸດຍອດ.” ແລະ “ໝົດທຸກຄົນ” ກໍໄດ້ຮວມເຂົ້າກັນທັງໝົດ ບໍ່ມີຄົນໃດຖືກປະປ່ອຍ. ພວກປະຊາຊົນໄດ້ສິ່ງອາຫານບາງສ່ວນໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະຈັດຕຽມ ຊຶ່ງແມ່ນພວກທີ່ທຸກຍາກ. ການສເລີມສລອງຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນໄດ້ທັງສອງຢ່າງຄື “ເກີນຂອບເຂດ” ແລະ “ເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່.”

ການສເລີມສລອງຄັ້ງນີ້ຖືວ່າຍິ່ງໃຫຍ່, ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ກ້າຫານສຳລັບທ່ານເນເທມີຢາແລະຊາວຢິວ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສ້າງກຳແພງຈາກຄວາມເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າການສເລີມສລອງຄັ້ງນີ້ແມ່ນໄດ້ກ່ຽວກັບການສາມັກຄີທັມກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາກໍຄວນສເລີມສລອງເຊັ່ນກັນ. ຂນະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຫັນໜ້າໜີຈາກຄວາມຜິດບາບແລະຫັນໜ້າໄປສູ່ພຣະຄຸນແລະການຍົກໂທດບາບຂອງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາຫັນໜີຈາກຄວາມໂສກເສົ້າສູ່ຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ. ພວກເຮົາສເລີມສລອງວຽກງານຂອງພຣະຄຣິດ.

2. ເນເທມີຢາ 12:27-31ກ

27 ເມື່ອທ່ານພິທີມອບຖວາຍກຳແພງເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາໄດ້ສແວງທາຄົນເລວີຕາມທີ່ຂອງເຂົາທີ່ວທຸກທຶນທຸກແຫ່ງ ເພື່ອຈະນຳເຂົາມາທີ່ເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອສລອງມອບຖວາຍດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍການໂມທະນາ ແລະດ້ວຍການຮ້ອງເພງດ້ວຍແສງ ພິນໃຫຍ່ ແລະພິນເຂົາຄູ່. 28. ເຊື້ອສາຍພວກນັກຮ້ອງໄດ້ຮວມກັນມາຈາກມົນທົນຮອບເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈາກຊົນນະບົດຂອງຊາວເນໂທຟາທ. 29. ທັງມາຈາກເບັດກິນການ ແລະຈາກເຂດເກບາ ແລະອັສມາເວທ ເພາະບັນດານັກຮ້ອງໄດ້ສ້າງຊົນນະບົດຂອງຕົນຮອບເຢຣູຊາເລັມ. 30. ບັນດາປະໂຫິດແລະຄົນເລວີໄດ້ຊຳຮະຕົວໃຫ້ບໍຣິສຸດ ແລະເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຊຳຮະປະຊາຊົນ ແລະປະຕູເມືອງກັບກຳແພງໃຫ້ບໍຣິສຸດ. 31. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້ານາຍແຫ່ງຢູດາຂຶ້ນເທິງກຳແພງ ແລະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຄນະໃຫຍ່ສອງຄນະເປັນຜູ້ກ່າວໂມທະນາ.

ໃນພຣະຄຳເນເທມີຢາບົດທີ 12, ກຳແພງໄດ້ຖືກມອບຖວາຍດ້ວຍການສເລີມສລອງຢ່າງໃຫຍ່ໂຕມະໂຫລານ, ແຕ່ເມື່ອຫວນຍ້ອນກັບໄປຫາວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ໄດ້ນຳເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມາເຖິງຈຸດນີ້. ເມື່ອຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນກຳແພງເກືອບທັງໝົດໄດ້ຖືກຫັກພັງທະລາຍ; ດຽວນີ້ກຳແພງໄດ້ຕັ້ງຂຶ້ນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ. ພວກປະຊາຊົນກໍໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ເຊັ່ນດຽວກັນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕ້ານການນາບຊູ່ຕ່າງໆຈາກພວກສັດຕູ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາໃຫຍ່ພາຍໃນລະຫວ່າງພວກທີ່ຮັ່ງມີແລະພວກທຸກຈົນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງບໍ່ຮູ້ອິດເມື່ອຍເປັນເວລາຫ້າສິບສອງມື້ເຕັມ ຊຶ່ງເວລານັ້ນແມ່ນມື້ນຶ່ງຖືດາບແລະມື້ນຶ່ງຖືມີປະທາຍ. ການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະຄຳພຣະເຈົ້າໄດ້ຂັບເຄື່ອນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຜ່ານຜ່າຄວາມໂສກເສົ້າໄປສູ່ການຍົກໂທດແລະຊົມຊື່ນຍິນດີ. ດົນປານໃດແລ້ວທີ່ການນະມັສການເປັນເວລາທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳລັບທ່ານ?

ດຽວນີ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖວາຍກຳແພງ, ແຕ່ວ່າການສເລີມສລອງຂອງເຂົາເຈົ້າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບກິຈການຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຂນະທີ່ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງກຳແພງ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າສເລີມສລອງນັ້ນ. ການຖວາຍບູຊາຄັ້ງນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບຝ່າຍວິນຍານຂອງເຂົາເຈົ້າຂນະທີ່ເປັນການສ້ອມແປງກຳແພງ. ກຳແພງທີ່ຫັກພັງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຮືອງ ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຈິດວິນຍານທີ່ເສື່ອມໂຊມຂອງເຂົາເຈົ້າ. ດຽວນີ້, ກຳແພງທີ່ສຳເຣັດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕັດສິນໃຈແນວແນ່ຢ່າງໝົດສິ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ການຖວາຍກຳແພງແມ່ນລວມທັງການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ. ເນື່ອງຈາກວ່າທັມມະຊາດຂອງມະນຸດພວກເຮົາ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າພຽງພໍ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສຳນຶກຮູ້ບຸນຄຸນຫຼືເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມບໍຣິບູນເຖິງຄວາມເລິກຂອງກິຈການພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ແຕ່ວ່າຖ້າພວກເຮົາເຫັນກິຈການ, ຮິດອຳນາດ, ຄວາມຊອບທັມ, ແລະຄວາມບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ, ພວກເຮົາກໍຈະກາຍເປັນຜູ້ຮູ້ບຸນຄຸນຫຼາຍຂຶ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາຫາກນະມັສການພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະການຂອບພຣະຄຸນ. ພວກທີ່ໄດ້ສຸມຈິດໃຈໃສ່ພຣະເຈົ້າກໍແມ່ນພວກທີ່ບໍ່ທຸດທຸງໃນການປະພຶດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຂໍ້ເພີ່ມເຕີມໃນການຂອບພຣະຄຸນ, ການຖວາຍຍັງລວມທັງການຊຳຮະໃຫ້ບໍຣິສຸດນຳ ຂັ້ນຕອນຂອງການຊຳຮະໃຫ້

ບໍ່ນິສຸດຄັ້ງນີ້ແມ່ນເຄື່ອງໝາຍຂອງບາງຢ່າງທີ່ປາກົດອອກໃນຫົວໃຈຂອງພວກປະຊາຊົນ ຈຸດໝາຍຂອງການຖວາຍນີ້ບໍ່
ພຽງແຕ່ເປັນການສເລີມສລອງຄວາມສຳເລັດຂອງການສ້າງກຳແພງ, ແຕ່ແມ່ນເວລາສຳລັບໝົດທັງຄຸ້ມເຂດແລະທຸກໆ
ຄົນຢູ່ໃນນັ້ນໄດ້ບໍ່ນິສຸດ, ໄດ້ແຍກໄວ້ສຳລັບພຣະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ຖວາຍຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ພຣະອົງ.

ການຊຳຮະໃຫ້ບໍ່ນິສຸດ, ການຖວາຍບູຊາ, ແລະການສເລີມສລອງແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກທີ່ເຊື່ອໄດ້ກະທຳຮ່ວມກັນ. ພວກ
ເຮົາບໍ່ສາມາດສະແດງອອກຢ່າງເຕັມສ່ວນເຖິງຄວາມເລິກເຊິ່ງຂອງການຂອບພຣະຄຸນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍເກັບໄວ້ໃຫ້ພວກເຮົາເອງ. ການນະມັສການຂອງພວກເຮົາມີຄວາມສວຍສົດງົດງາມໂດຍຜ່ານການມາ
ຮ່ວມຊຸມນຸມກັນຂອງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເຫັນແບບນີ້ໃນການຖວາຍກຳແພງຂະໜາດທີ່ເຊື່ອໄດ້ມາຈາກ
ທົ່ວທຸກທິນທຸກແຫ່ງແລະໄດ້ຮອງເພງຖວາຍຮ່ວມກັນ, ຊຶ່ງຄູ່ຄູງໄປກັບເຄື່ອງດົນຕີຫຼາຍແບບແຕກຕ່າງກັນ. ພວກປະ
ຊາຊົນບໍ່ໄດ້ສເລີມສລອງເປັນສ່ວນບຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງເຂົາເຈົ້າ; ເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາສັຮສິນພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັນ.

ເມື່ອເຂົາເຈົ້າມາຮ່ວມກັນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອົງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ນະມັສການນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ຂະໜາດໃດ.
ຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນ, ລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນການສ້າງກຳແພງ, ໂຕບີອາໄດ້ກ່າວໂຈມຕີການເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າ. “ແມ່ນ
ແທ້ແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ພາແລ່ນຕຳກ້ອນຫີນກໍກຳແພງນັ້ນກໍຈະແຕກພັງທະລາຍລົງ!” (4:3). ເຖິງປານນັ້ນ, ທ່ານເນເຫມີ
ຢາບໍ່ໄດ້ນຳເອົາໝາກແລ່ນເທິງກຳແພງຕອນສຳເລັດການສ້າງນັ້ນ ເພື່ອພິສູດໃຫ້ໂຕບີອາເຫັນວ່າຄຳກ່າວປມາດນັ້ນ
ຜິດ; ທ່ານໄດ້ນຳເອົາພວກຜູ້ນຳຂອງເຜົ່າຢູດາຂຶ້ນໄປເທິງກຳແພງ. ກຸ່ມພວກຜູ້ນຳໄດ້ສັຮສິນພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງກຳແພງ!
ຊຶ່ງເປັນຄຳພະຍານອັນໝັ້ນຄົງຂອງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ..

ພຣະເຈົ້າກະທຳການໂດຍຜ່ານໄພ່ພົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດປົງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງພວກເຮົາແລະ
ສເລີມສລອງການຊົງສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າເຊັ່ນກັນ. ຄວາມຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າເປັນກຳລັງຂອງພວກເຮົາ! ກຸ່ມຂອງ
ພວກເຮົາຈະຮວມເຂົ້າກັນສເລີມສລອງແບບນີ້ໃນຄຸ້ມເຂດຂອງພວກເຮົາຢ່າງໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທຸກໆຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານ, ທຸກໆການກະທຳຂອງການຮັບໃຊ້, ແລະທຸກໆໂອກາດໃນພຣະຄຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າແມ່ນການສເລີມສລອງອັນນ້ອຍໆ. ທ່ານຈະສເລີມສລອງກິຈການຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຊົມຊື່ນຍິນດີແນວໃດ?

- **ສາລະພາບ.** ຂຽນຄວາມບາບຕ່າງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ສາລະພາບເທື່ອໃສ່ເຈັ້ງ. ເປັນພາບສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຜິດ
ບາບນີ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເສັງພຣະທັຍຊຳໃດ. ຖ້ືມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ແລະຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບການຍົກ
ໂທດບາບຂອງພຣະອົງໃນພຣະຄຣິດ. ຈົກຫຼືຈູດເຈັ້ງນັ້ນຖ້ືມໃຫ້ຖືວ່າເປັນກິຈການທີ່ຊົມຊື່ນຍິນດີ.
- **ເວົ້າ.** ເວົ້າກັບໝູ່ເພື່ອນ, ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ຫຼືຜູ້ທີ່ທ່ານລື້ງແກ່ນຜູ້ທີ່ທ່ານກໍມີເຫດຜົນໃນການສເລີມສລອງ
ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້. ເວົ້າກ່ຽວກັບກິຈການແລະການຊົງສະຖິດຢູ່ດ້ວຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ປະສົບ
ການຜ່ານມາ. ແບ່ງປັນໂອກາດການຂອບຄຸນຢ່າງຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຄົນນັ້ນ.
- **ເຊີນຊວນ.** ເຊີນເພື່ອນບ້ານຫຼືເພື່ອນຮ່ວມງານໄປກິນເຂົ້າທີ່ບ້ານຂອງທ່ານ, ບາງຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄປບ້ານຂອງ
ທ່ານຈັກເທື່ອ. ເຮັດໃຫ້ເປັນຄາບເຂົ້າທີ່ມີນ້ຳໃຈອັນກວ້າງຂວາງແລະສະແດງອອກເຖິງຄວາມຍິນດີໃນພຣະ
ເຈົ້າ ໃນຄວາມເອື້ອເພື່ອເຜື່ອແຜ່ຂອງທ່ານ.

ພວກເຮົາສາມາດດຳລົງຊີວິດຢ່າງຊົມຊື່ນຍິນດີເພາະວ່າກິຈການຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ໃນພວກເຮົາ. ພວກເຮົາມີຄວາມ
ຍິນດີຂອງພຣະເຈົ້າເພາະວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຮັບເອົາພວກເຮົາ. ພາກສ່ວນທີ່ເປັນກຸນແຈຂອງການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ
ແມ່ນການສເລີມສລອງກິຈການຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄຳສັຮສິນ!

ອຸປຸຖຸໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA